

คุยกับผู้อ่าน

สุขภาพดีราคาถูก

ผมเพิ่งได้รับหนังสือจากมูลนิธิโรคคีเฟลเลอร์เล่มหนึ่งชื่อ Good Health At Low Cost หรือสุขภาพดีราคาถูก หนังสือเล่มนี้เกิดจากการศึกษากรณีตัวอย่างของประเทศที่ยากจน แต่มีดัชนีทางสุขภาพดี 4 ประเทศ ได้แก่ (1) จีน (2) ศรีลังกา (3) รัฐเคอราลา ของอินเดีย และ (4) คอสตาริกา

ประเทศเหล่านี้เป็นประเทศกำลังพัฒนาทั้งสิ้น ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเป็นประเทศที่ยากจนกว่าไทย แต่ตัวเลขต่าง ๆ แสดงว่าประชาชนเหล่านี้มีระดับสุขภาพดีกว่าเรา และใกล้เคียงกับประเทศพัฒนาแล้ว เช่น อัตราตายในทารกต่ำ มูลนิธิโรคคีเฟลเลอร์มีความสนใจว่าประเทศเหล่านี้ทำไมจึงทำได้ จึงรวบรวมข้อมูลขึ้นเพื่อเผยแพร่

เขาศึกษาว่าประเทศเหล่านี้มีปัจจัยอะไรร่วมกันที่เป็นตัวกำหนดให้สุขภาพดี เขาพบว่าปัจจัยเหล่านี้คือ

1. เจตนารมณ์ทางการเมือง (political will)
2. อาหาร
3. ระดับการศึกษา โดยเฉพาะของแม่
4. บริการทางสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

ทั้งสี่แห่งล้วนมีเจตนารมณ์ทางการเมืองสูงที่จะทำให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า ของเรามีหรือไม่มีก็ดูกันเอาเองเถิดครับ ถ้าอาหารไม่มีกินอิมทุกมือ เรื่องสุขภาพก็ไม่ต้องพูดถึง เมืองเรานี้ส่งอาหารเป็นสินค้าขาออก แต่มีคนมีภาวะทุพโภชนาการกันแยะ ส่วนระดับการศึกษานั้นมีผลกระทบต่อการพัฒนาหลายอย่าง คงจะต้องเอาไว้พูดกันให้ละเอียดในโอกาสหลัง ส่วนบริการทางสาธารณสุขนั้นเน้นที่ความทั่วถึง และความมีน้ำใจ ต่อให้สร้างโรงพยาบาลราคา 1,000 ล้านบาทอีกหลาย ๆ แห่ง ก็ไม่มีทางทำให้สุขภาพของประชาชนทั้งมวลดีขึ้นได้ เพราะมันไม่ทั่วถึง และเป็นเหตุให้ไม่ทั่วถึง

ในประเทศเรามีคนที่เข้าใจเรื่องสุขภาพและการพัฒนาสุขภาพน้อย รวมทั้งแพทย์ นักการเมือง และผู้บริหาร ต่อเมื่อเข้าใจว่าสุขภาพคืออะไร เกิดขึ้นได้อย่างไร จึงจะส่งเสริมให้เกิดสุขภาพดีขึ้นได้

ประเวศ วิเศษ